

ژئوتوریسم (روستای سیوند

قنبری حاتم^۱، نیکونژاد اسماء*^۱

۱- دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات فارس، گروه زمین شناسی، مرودشت، ایران

*E-mail address: asma.nikoonejad@gmail.com

چکیده:

از آنجا که گردشگری و زیر شاخه هایش، اکوتوریسم و ژئوتوریسم سهم بسزایی در پویایی اقتصاد کشور هایی مثل ایران که دارای جاذبه های گردشگری طبیعی و تاریخی فراوان می باشند، دارند، در راستای این هدف معرفی جاذبه های زمین گردشگری می تواند راهنمایی برای رشد این صنعت باشد. روستای سیوند واقع در استان فارس و ۳۲ کیلومتری شمال شرق شیراز یک ذخیره ی بسیار با ارزش مورفوتکتونیک و تکتونیک فعال است. این روستا در دشتی که از دوسمت توسط گسل ها محدود شده است قرار گرفته است. این مجموعه گردشگری باستان - زمین شناسی کم نظیر از جمله آثار جذاب ، دیدنی و تماشایی حوضه زاگرس در استان فارس می باشد و دارای هر سه نوع گسلش و چین خوردگی گوش خرگوشی جهت استفاده آموزشی است که در این مقاله به معرفی آن پرداخته می شود.

واژه های کلیدی: زمین گردشگری، الماس بری، تنگ خشک، دشت مرودشت

مقدمه :

در دهه های اخیر رشد و گسترش سریع شهر نشینی و استفاده از وسایل حمل و نقل ،سبب افزایش چشمگیر بازدید از مناطق طبیعی شده است. امروزه با شروع قرن بیست و یکم صنعت گردشگری به یکی از پر درآمدترین صنایع دنیا تبدیل شده، رقابت فشرده ای در میان بسیاری از کشورهای جهان برای جذب جهانگردان به چشم می خورد و صنعت توریسم به عنوان صنعتی پویا و باویژگی های منحصر به فرد، بخش مهمی از فعالیت های اقتصادی و تولیدی کشورهای توسعه یافته و در حال توسعه را به خود اختصاص داده است(ابراهیم زاده و همکاران ،۱۳۹۰). صنعت گردشگری با اتکا به ویژگی ها و تاثیرات اقتصادی خود می تواند به گونه ای کاملاً موثر در تحریک و پویایی بخش های مختلف اقتصادی جوامع محلی نقش عمده ای ایفا و در نهایت به توسعه نواحی روستایی و کم رشد کمک کند.(حیدری ،۱۳۸۷)

ژئوتوریسم ممکن است ماشینی برای به حرکت در آوردن اقتصاد منطقه و مولدی برای ایجاد اشتغال به شمار آید که به طور هم زمان توانایی کمک به حفظ طبیعت بی جان را نیز داراست. مبحث ژئوتوریسم در میان طیفی از تعاریف جای دارد (حاج علیلو و نکویی صدر، ۱۳۹۰). به عبارت دیگر ، ژئوتوریسم به معنی توریسم جغرافیایی است که به طور ضمنی بر ویژگی های زمین شناسی و ژئومورفولوژیکی به عنوان بستر کلیه فعالیتهای انسانی و خصیصه های جغرافیایی تأکید دارد (ثروتی و کزازی، ۱۳۸۵) و می توان گفت در باره ی همه خصیصه هایی است ، که یک مکان شاخص را به صورت واحد در می آور د(Tourelot ،